

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคีรีราษฎร์ 2 สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคีรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก มีขั้นตอนในการพัฒนาและสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

สมมติฐานของการพัฒนา

1. หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีประสิทธิภาพ
2. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่าก่อนการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

วิธีดำเนินการ

ผู้รายงานดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการวิจัย แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ให้มีประสิทธิภาพ แหล่งข้อมูลได้จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการพิเศษด้านการจัดการเรียน การสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง กลุ่มที่ใช้ในการทดลองได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กปฐมวัย ห้อง 2 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคีรีราษฎร์ 2 จำนวน 32 คนที่เรียนระดับปฐมวัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 แบบแผนการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งและแบบทดสอบวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งแบบวัดทักษะการพูดภาษาไทย และ แบบวัดจิตพิสัยการเรียนรู้ภาษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

สรุปผลการพัฒนา

1. การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ให้มีประสิทธิภาพ

1.1 การพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 1.00

2. การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

2.1 ดัชนีประสิทธิผลการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีค่าเท่ากับ 84.75 หมายความว่า เด็กมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาไทยจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เพิ่มขึ้น ร้อยละ 84.75 และผลการเปรียบเทียบการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ผลการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 คำนีประสิทธิผลการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีค่าเท่ากับ 86.34 หมายความว่า เด็กมีความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เพิ่มขึ้น ร้อยละ 86.34 และผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 คำนีประสิทธิผลการวัดผลจิตพิสัยด้านการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง มีค่าเท่ากับ 100 หมายความว่า เด็กมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาไทยจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เพิ่มขึ้น ร้อยละ 100 และผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ผลวัดจิตพิสัยด้านการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง สามารถอภิปรายผลการพัฒนาได้ดังนี้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ให้มีประสิทธิภาพจากการพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้พัฒนาได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

หลาย ๆ ท่านที่ทำการสอนเด็กปฐมวัยที่พบกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยตรง และผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ หลักสูตร คู่มือครู เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเขียนโครงร่างของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ และหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งจำนวน 1 เล่ม เป็นเพราะในกระบวนการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งผู้รายงานมีการแก้ไขข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลา ทั้งในการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ผู้รายงานได้นำปัญหาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เรื่อง การพูดและการสื่อสารเป็นภาษาไทย มาใช้ในการสร้างเนื้อหาของหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับพินิจดา ธาตุอินจันทร์ (2551 หน้า 18) ได้กล่าวว่า การพูดมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เป็นการสื่อความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัยนั้น พ่อแม่ ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหาวิธีการเทคนิคต่าง ๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการพูดด้วยการให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ด้วยการพูดคำตอบจากคำทายของปริศนาคำทายจะช่วยส่งเสริมให้เด็กสามารถบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ สื่อความหมายจากภาพเป็นเรื่องราวได้ ตลอดจนแปลความหมายของคำพูดเป็นประโยคสมบูรณ์ คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างถูกต้อง ยังผสมผสานกิจกรรมที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ

2. ผลการเปรียบเทียบการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ผลการวัดความรู้ด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการเปรียบเทียบจิตพิสัยด้านการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งภาคเรียนที่ 1 ปี

การศึกษา 2560 จำนวน 32 คนพบว่า ผลวัดจิตพิสัยด้านการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งหลังการใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งสูงกว่า ก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นางเขวรัตน์สิงหาราโท(2552 หน้า 106-107) เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยใช้นิทานพื้นบ้านของจังหวัดชัยภูมิล้างเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นางสาวพิชญาดธาคุณจันทร์(2550 หน้า 44) เรื่อง การใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย พบว่า การใช้หนังสือนิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดนักเรียนมีทักษะด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก รวมทั้งจินตนา ชูชื่น (2553 หน้าบทคัดย่อ) เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีต่อความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบหุ่นมือมีความสามารถด้านการพูดทั้งโดยรวมและรายด้านสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ผู้รายงานมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ควรนำหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น ไปใช้การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ให้เพียงพอกับเด็กปฐมวัย และผู้สอนเด็กปฐมวัยคนอื่นจะได้นำนวัตกรรมนี้ไปใช้สอนต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เพื่อวินิจฉัยว่า เด็กมีพฤติกรรมด้านการพูดภาษาไทยที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร และจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในการแก้ไข หรือส่งเสริมด้านความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งควบคู่กับการจัดประสบการณ์อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการพูดภาษาไทยที่จำเป็นสำหรับเด็ก โดยใช้กระบวนการในการวิจัยเช่นเดียวกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้สร้างหนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งขึ้นมาประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เพื่อจะช่วยให้บรรณรักษ์เสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในวัยอื่น ๆ